KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2015/2432

av den 18 september 2015

om av Tyskland beviljat statligt stöd SA.35484 (2013/C) (f.d. SA.35484 (2012/NN)) till mjölkkvalitetstester enligt lagen om mjölk och fetter

[delgivet med nr C(2015) 6295]

(Endast den tyska texten är giltig)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2, första stycket,

efter att i enlighet med nämnda bestämmelse ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([1]), och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDET

(1) Genom skrivelser av den 28 november 2011 och av den 27 februari 2012 begärde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) närmare uppgifter av Tyskland om den årliga rapporten 2010 om stöd inom jordbrukssektorn, vilken Tyskland hade inlämnat enligt artikel 21.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ([2]). Tyskland besvarade kommissionens frågor genom skrivelser av den 16 januari 2012 och den 27 april 2012. Av Tysklands svar framgick att Tyskland hade beviljat den tyska mjölksektorn finansiellt stöd i enlighet med lagen om handel med mjölk, mjölkprodukter och fetter (*Gesetz über den Verkehr mit Milch, Milcherzeugnissen und Fetten*, nedan kallad *lagen om mjölk och fetter* eller *MFG*) från år 1952.

(2) Genom en skrivelse av den 2 oktober 2012 underrättade kommissionen Tyskland om att de aktuella åtgärderna hade registrerats som icke-anmält stöd, med registreringsnummer SA.35484 (2012/NN). Genom skrivelser av den 16 november 2012, och av den 7, 8, 11, 13, 14, 15 och 19 februari, 21 mars, 8 april, 28 maj, 10 och 25 juni och 2 juli 2013, lämnade Tyskland ytterligare information.

(3) Genom en skrivelse av den 17 juli 2013 (K(2013) 4457 slutlig) underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 108.2 i EUF-fördraget ([3]) med avseende på vissa delåtgärder som genomförts enligt MFG (nedan kallat *inledningsbeslutet*). I samma skrivelse slog kommissionen fast att ytterligare delåtgärder antingen för perioden 28 november 2001 till 31 december 2006 eller för perioden från den 1 januari 2007 eller för båda perioderna var förenliga med den inre marknaden, eller inte utgjorde något statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 EUF-fördraget, eller att de inte ingick i tillämpningsområdet för bestämmelserna om statligt stöd (nedan kallat *det positiva beslutet*).

(4) Kommissionen fastställde att det aktuella stödet i förevarande beslut var förenligt med den inre marknaden, varvid stödet avsåg de mjölkkvalitetstester som hade genomförts i Baden-Württemberg och Bayern under perioden 28 november 2001 till 31 december 2006.

(5) Däremot fann kommissionen att det var osäkert huruvida samma mjölkkvalitetstester var förenliga med den inre marknaden såvida de genomförts under perioden från den 1 januari 2007.

(6) Förevarande beslut hänför sig endast till de mjölkkvalitetstester som har genomförts under perioden från den 1 januari 2007.

([1]) EUT C 7, 10.1.2014, s. 8.

([2]) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

([3]) Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ersatts av artikel 107 respektive 108 i EUF-fördraget. Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut ska hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget i tillämpliga fall förstås som hänvisningar till artikel 87 respektive 88 i EG-fördraget.

(7) Genom en skrivelse av den 20 september 2013 lämnade Tyskland sina synpunkter på beslutet att inleda förfarandet.

(8) Beslutet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([4]). Kommissionen uppmanade övriga berörda parter att inkomma med synpunkter inom en månad.

(9) Kommissionen har mottagit synpunkter i yttranden från sammanlagt 19 berörda parter. En av dessa parter har anfört giltiga skäl till kommissionen för att få vara anonym. Inte dessa sistnämnda synpunkter, men däremot sammanlagt 7 av de 19 yttranden som mottagits rörde de aktuella åtgärderna med avseende på mjölkkvalitetstester.

(10) De mottagna synpunkterna vidarebefordrades till Tyskland med skrivelser av den 27 februari, 3 mars och 3 oktober 2014, utan att avslöja identiteten på den part som nämnts ovan.

(11) Tyskland yttrade sig inledningsvis inte om de synpunkter som parterna lämnade i februari 2014. Med avseende på ytterligare synpunkter av den 8 juli 2014, lämnade Tyskland synpunkter den 3 december 2014.

2. **BESKRIVNING AV ÅTGÄRDERNA**

(12) Nedan beskrivs det finansiella stödet för de mjölkkvalitetstester som har genomförts i Baden-Württemberg och Bayern, vilka i inledningsbeslutet betecknas som delåtgärderna BW 1 och BY 1. Kommissionen anser att det är osäkert huruvida dessa åtgärder är förenliga med den inre marknaden för perioden från den 1 januari 2007.

Kommissionens skäl till att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 i EUF-fördraget

(13) MFG är en federal lag som trädde i kraft 1952 och sedan dess har ändrats ett flertal gånger, senast den 31 oktober 2006. Den utgör den rättsliga ramen för de aktuella stödåtgärderna och gäller på obestämd tid.

(14) Såsom Tyskland har meddelat finansieras de mjölkkvalitetstester som har genomförts i Bayern inte enbart genom mjölkavgiften utan även med allmänna medel från delstatens budget.

(15) Enligt § 22 stycke 1 i MFG föreskrivs en befogenhet för de tyska delstaterna att införa en mjölkavgift för mejerierna på grundval av de levererade mjölkkvantiteterna. De avgifter som delstaterna tar ut uppgår till upp till 0,0015 euro per kg mjölk.

(16) Tyskland har visat att den mjölkavgift som tas ut i de respektive delstaterna inte är tillämplig på importerade produkter. Däremot kan exportprodukter omfattas av mjölkavgiften.

(17) I § 22 stycke 2 i MFG föreskrivs att de medel som uppkommer genom mjölkavgiften endast får användas för följande ändamål:

1. Främjande och bibehållande av kvaliteten på grundval av vissa genomförandebestämmelser.
2. Förbättring av hygienen vid utvinning, leverans, bearbetning och distribution av mjölk och mjölkprodukter.
3. Kontroller av mjölkavkastningen.
4. Rådgivning till företagen avseende frågor som rör mejeriproduktion och löpande fortbildning av unga anställda inom detta område.
5. Reklam för att öka konsumtionen av mjölk och mjölkprodukter.
6. Genomförande av uppgifter som överlåtits enligt lagen om mjölk och fetter.

([4]) Se fotnot 1. Tyskland har tidigare erhållit en rättelse genom skrivelse av den 9 december 2013.

(18) I § 22 stycke 2a i MFG föreskrivs att de medel som erhålls enligt stycke 1 med avsteg från stycke 2 även kan användas för att

1. minska strukturellt betingade ökade insamlingskostnader vid leverans av mjölk och grädde från producenterna till mejeriet,

2. minska de ökade transportkostnaderna vid leverans av mjölk mellan mejerier, såvida leveransen är nödvändig för att säkerställa försörjningen av konsumtionsmjölk inom det mottagande mejeriets försäljningsområde och

3. främja kvaliteten vid den centrala distributionen av mjölkprodukter.

(19) I § 22 stycke 4 i MFG föreskrivs att bidrag och avgifter som mejerier eller sammanslutningar av sådana betalar till organisationer inom mjölkindustrin i de syften som anges i stycke 2 helt eller delvis kan ersättas genom intäkterna från mjölkavgiften.

(20) Baden-Württemberg och Bayern beviljar finansiellt stöd för mjölkkvalitetstester som i inledningsbeslutet betecknas som delåtgärderna BW 1 och BY 1. De sammanlagda medel som har avsatts (för båda delstaterna tillsammans, för Bayern inbegripet allmänna medel från delstatens budget) uppgick till ungefär 14 miljoner euro årligen.

(21) Enligt § 10 i MFG jämförd med § 1 stycke 1 i förordningen om kvalitetstester och betalning av den levererade mjölken (*Verordnung über die Güteprüfung und Bezahlung der Anlieferungsmilch*, MGV) av den 9 juli 1980 ([5]) ska mjölkuppköpare undersöka eller låta undersöka all mjölk som levereras för att bedöma dess kvalitet vad gäller:

— fetthalt,

— proteinhalt,

— bakteriologisk sammansättning,

— somatiskt celltal och

— fryspunkt.

(22) De undersökningar som anges i § 1 stycke 1 i MGV är tvingande för mjölk som förvärvas från mejerier i Tyskland (av mjölkuppköpare).

(23) Andra delstater än Baden-Württemberg och Bayern, inbegripet de delstater som inte påför någon mjölkavgift, beviljar inte något finansiellt stöd för mjölkkvalitetstester.

(24) De nedan angivna rättsliga grunderna är avgörande för genomförandet av delåtgärderna BW 1 och BY 1:

— § 22 stycke 2 punkt 1 i lagen om mjölk och fetter,

— förordningen om mjölkkvalitet (*Milch-Güteverordnung*) av den 9 juli 1980,

— förordningen om genomförande av förordningen om mjölkkvalitet (*Verordnung zur Durchführung der Milch-Güteverordnung*) av den 18 maj 2004 ([6]),

— tillkännagivandet om godkännande av sammanslutningen för mjölktester i Baden-Württemberg (*Bekanntmachung zur Zulassung des Milchprüfrings Baden-Württemberg e.V.*) i dess lydelse av den 21 juli 2004 ([7]),

— § 23 och § 44 i delstatsbudgetförordningen för Baden-Württemberg (*Landeshaushaltsordnung für Baden-Württemberg*, LHO),

— förordningen om mjölkavgifter (*Verordnung über eine Umlage für Milch*, BayMilchUmlV) av den 17 oktober 2007 ([8]) (Bayern),

([5]) Förbundsrepubliken Tysklands officiella tidning (*Bundesgesetzblatt*) BGBl. I s. 878, 1081, senast ändrad genom artikel 1 i förordningen av den 17 december 2010 (BGBl. I s. 2132).
([6]) Delstatens officiella tidning (*Gesetzblatt*) GBl. nr 8 s. 350.
([7]) Staatsanzeiger nr 30, av den 2 augusti 2004.
([8]) Delstatens officiella tidning (*Gesetz- und Verordnungsblatt*) GVBl 2007, s. 727, senast ändrad genom förordning av den 29 november 2012.

— förordning om uttag av mjölkavgifter (Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen) av den 18 maj 2004 (Baden-Württemberg) ([9]), som upphävts genom förordning från landsbygds- och konsumentskyddsministeriet om upphävande av förordningen om påförande av mjölkavgifter av den 14 februari 2013,

— § 23 och § 44 i delstatsbudgetförordningen för Bayern (*Haushaltsordnung des Freistaates Bayern*, BayHO).

(25) Redan vid det preliminära granskningsförfarandet påstod Tyskland att dessa åtgärder av följande skäl inte utgör något stöd:

(26) Betalningarna utgjorde ersättning för nödvändiga utgifter som uppkommit för sammanslutningarna för mjölktester vid utförandet av offentliga uppgifter. Undersökningarna säkerställer produktsäkerheten med avseende på skyddet mot hälsoskador bland konsumenterna samt med avseende på tillhandahållandet av högkvalitativa produkter till befolkningen.

(27) Ytterligare undersökningar av råmjölken som tydligt överstiger kraven i MGV har särskild betydelse. Därigenom kan sammanslutningarna för mjölktester ha ett övervakningssystem för att fastställa hämmande ämnen, och genom detta system kan sådana ämnen i den levererade mjölken i misstänkta fall konkret identifieras och eventuellt sanktioneras. Kommissionen påpekar att finansiellt stöd för dessa ytterligare undersökningar kommer att vara föremål för ett separat beslut.

(28) Efter att kommissionen genom skrivelse av den 2 oktober 2012 hade registrerat samtliga åtgärder som omfattades av MFG som icke-anmält stöd, kom Baden-Württemberg och Bayern överens om att sluta ersätta kostnaderna för de officiella mjölkkvalitetstester som dessförinnan erhållit stöd genom mjölkavgiften. Mejerisektorn kommer i stället i framtiden att ersätta sammanslutningarna för mjölktester direkt för deras kostnader. Med hänsyn till att den övervägande delen (ungefär 80 %) av de finansiella medlen från mjölkavgiften i Baden-Württemberg gick till den officiella undersökningen av den levererade mjölken, har Baden-Württemberg för att förenkla administrationen och minska byråkratin, i detta sammanhang helt avstått från att påföra mjölkavgiften från och med den 1 januari 2013. I Bayern kompenserades i stället bortfallet av kostnadsersättningen genom en sänkning av avgiften.

Synpunkter från Tyskland av den 20 september 2013

(29) Med avseende på de här aktuella delåtgärderna BY 1 och BW 1 har Tyskland lämnat nedanstående synpunkter som samordnats med de båda aktuella delstaterna.

(30) Övertagandet av kostnaderna för de rutinmässigt genomförda kontrollerna av mjölkkvaliteten är lagenligt även efter perioden 2001–2006. Genom de kontroller som genomförts av sammanslutningarna för mjölktester i de båda delstaterna (Milchprüfring Bayern e.V., nedan kallad *MPBY* och Milchprüfring Baden-Württemberg e.V., nedan kallad *MPBW*) har inte något stöd beviljats, eftersom detta inte utgör något gynnande av mejerisektorn i den mening som avses i artikel 107.1 EUF-fördraget. Även om det skulle vara frågan om stöd (vilket Tyskland förnekar) ska det betraktas som befintligt stöd. I vart fall ska åtgärderna BY 1/BW 1 anses förenliga med den inre marknaden. Bayern har endast tillfälligt upphört med avgiftsfinansieringen av rättssäkerhetsskäl. Sammantaget har Baden-Württemberg endast av rättssäkerhetsskäl tillsammans med den särskilda situation som föreligger i delstaten upphört med avgiftsfinansieringen och uttaget av avgiften från den 31 december 2012.

(31) Åtgärderna BY 1/BW 1 innefattar inte något stöd i den mening som avses i artikel 107.1 EUF-fördraget, eftersom mejerierna inte har gynnats genom kontrollerna från MPBY och MPBW. I synnerhet avlastas mejerierna inte från kostnader som de normalt sett skulle ha burit. Det är felaktigt att se kostnader för att iaktta nationella rättsliga skyldigheter som typiska driftskostnader som de berörda företagen, dvs. mejerierna, normalt sett själva skulle ha burit.

(32) Vilka kostnader ett företag normalt sett ska bära framgår av de bestämmelser som föreskrivs i nationell rätt (kompletterande prövning). Därigenom uppkommer frågan vilka kostnader ett företag normalt sett är skyldigt att bära enligt nationell rätt. Domstolen har beträffande skattebestämmelser i detta avseende funnit att det inte föreligger något relevant (selektivt) gynnande enligt bestämmelserna om stöd när olika skattebestämmelser gäller i olika regioner i en medlemsstat. Referensramen för skattebestämmelser ska härvid inte nödvändigtvis fastställas i överensstämmelse med den berörda medlemsstatens gränser. Således räcker det inte med att en åtgärd innebär att en fördel skapas inom endast en del av det nationella territoriet för att den ska betecknas som selektiv i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget ([10]).

([9]) GBl. s. 350.
([10]) Domstolens dom av den 6 september 2006 i mål C-88/03, Portugal/kommissionen, ECLI:EU:C:2006:511, punkterna 56 och 57.

(33) Detsamma ska anses gälla i frågan om fördelningen av kostnaderna för kontrollerna av mjölkkvaliteten. Mot bakgrund av den delade behörighet som det federala systemet i Tyskland medför är det normala skattetrycket endast ett samspel mellan den federala lagstiftningen och delstatslagstiftningen. Vid en sådan tolkning utgör kostnaderna för prövningen av mjölken inte några typiska driftskostnader för mejerierna.

(34) I federal lagstiftning föreskrivs inte att mejerierna är skyldiga att bära kostnaderna för kvalitetskontrollerna. Fördelningen av kostnaderna kan varken utläsas av MFG eller MGV. I § 1 stycke 1 i MGV föreskrivs följande: ”Mjölkuppköpare är skyldiga att undersöka eller låta undersöka den levererade mjölken för att bedöma kvaliteten […] enligt § 2 styckena 1 till 8.”

(35) Av § 2 stycke 8 i MGV framgår endast att det i princip är de godkända undersökningsorganen som ska genomföra undersökningarna och inte mejerierna: ”Kontrollerna får endast genomföras av ett sådant undersökningsorgan som har godkänts av en myndighet som är behörig enligt delstatslagstiftningen. Den myndighet som är behörig enligt delstatslagstiftningen kan tillåta att kontrollerna genomförs av uppköparen själv.”

(36) Enligt den federala lagstiftningen (MFG samt MGV) föreskrivs således endast att mjölkuppköpare har en undersökningsskyldighet. Således är det enligt § 10 stycke 2 i MFG delstaterna som är behöriga vad gäller den konkreta utformningen av testningen av mjölken (särskilt kostnadsfördelningen).

(37) Huruvida undersökningen ska genomföras av ett undersökningsorgan eller av uppköparen själv avgörs således enligt delstatslagstiftningen. Även frågan vem som är skyldig att bära kostnaderna (uppköparen eller undersökningsorganet) kan den enskilda delstaten avgöra. Således föreligger det olika bestämmelser i Tyskland med avseende på skyldigheten att bära kostnaderna. Detta utgör den aktuella referensramen för frågan vilka kostnader ett företag normalt sett är skyldigt att bära enligt ovannämnda rättspraxis.

(38) Således har kontrollen av mjölken i Bayern anförtrotts till MPBY. MPBY är det enda godkända undersökningsorganet i Bayern. Som neutralt kontrollorgan utövar det officiella uppgifter och är således underkastat en ständig statlig kontroll. De kostnader som uppkommer för sammanslutningen för mjölktester täcks delvis av avgiften enligt § 22 i MFG samt delvis, såsom Tyskland har meddelat, även av allmänna budgetmedel. Eftersom delstaterna är behöriga att fastställa kostnadsfördelningen för sina områden gynnar det inte vissa företag i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget om kvalitetskontrollen i en delstat helt eller delvis finansieras genom mjölkavgiften. Den federala lagstiftningen utgör inte den tillämpliga referensramen för kostnadsfördelningen. Det är således inte avgörande att det inte föreligger någon (del-) finansiering ur avgiftsmedel i andra delstater än Baden-Württemberg och Bayern.

(39) Inom Bayern och Baden-Württemberg är alla företag skyldiga att bära kostnaderna i samma utsträckning. Det föreligger således inte något (selektivt) gynnande.

(40) Det finns ytterligare en aspekt som talar mot ett relevant gynnande av mejerierna enligt bestämmelserna om stöd. Mejerierna avlastas inte från kostnader som de normalt sett hade varit skyldiga att bära, eftersom de annars skulle ha fått betala en högre mjölkavgift. Avgiften används endast delvis till att finansiera mjölkkontrollerna. När finansieringen av mjölkkontrollerna från avgiften upphörde, på grund av kommissionens granskningsförfarande, sänktes även avgiften. Mejeriernas avgifter för kvalitetskontrollen har i gengäld ökat för att utjämna den minskade finansieringen från mjölkavgiften. Domstolen har i detta avseende fastställt att det inte föreligger något gynnande när avgiften motsvarar den verkliga ekonomiska kostnaden för de motsvarande förmåner som tillhandahålls ([11]). Ett sådant samband mellan prestation och motprestation föreligger med avseende på (skatteliknande) avgifter om avgifterna påförs i ett konkret syfte. Såsom kommissionen även har konstaterat ([12]), föreligger ett sådant samband i förevarande fall. Eftersom prestationen (mjölkavgiften) överstiger motprestationen (lägre kostnader vid mjölkkontrollerna) i förevarande fall kan det uteslutas att det föreligger ett gynnande som är relevant enligt bestämmelserna om stöd.

(41) I andra hand hävdar Tyskland att de aktuella delåtgärderna utgör befintligt stöd.

(42) Finansieringen av kontrollerna från avgiften grundas på § 22 stycke 2 punkt 1 MFG. Det stöd som har beviljats enligt § 22 stycke 2 punkt 1 i MFG utgör (på sin höjd) befintligt stöd och åtnjuter skydd som sådant. Karaktären som befintligt stöd påverkas varken av eventuella ändringar eller lämpliga åtgärder.

([11]) Domstolens dom av den 22 maj 2003 i mål C-355/00, Freskot, ECLI:EU:C:2003:298, punkt 84.
([12]) Inledningsbeslutet, skäl 265 och följande skäl.

(43) Enligt artikel 1 b i förordning (EG) nr 659/1999 betecknar begreppet befintligt stöd bl.a. allt stöd som fanns innan fördraget trädde i kraft i respektive medlemsstat, det vill säga stödordningar och individuellt stöd som infördes före och som fortfarande är tillämpliga efter fördragets ikraftträdande. MFG ändrades år 1952 och har sedan dess till övervägande del varit i kraft i utan ändringar. Stödordningen infördes således klart före det relevanta referensdatumet (1 januari 1958).

(44) Ett befintligt stöd förlorar enligt artikel 108.3 första meningen i EUF-fördraget sitt skydd och ska anmälas om stödåtgärderna ändras. Enligt fast rättspraxis och beslutspraxis ska det endast anses föreligga en ändring i den mening som avses i artikel 108.3 första meningen EUF-fördraget om stödåtgärderna har ändrats väsentligen.

(45) En ändring är endast relevant om den rör stödets huvudsakliga karaktär, om stödet beviljats enligt en annan rättslig grund eller om stödordningens omfattning ändras. Den (eventuella) stödordningen har inte ändrats väsentligen sedan 1958. Särskilt har § 22 stycke 2 i MFG som ligger till grund för de här relevanta åtgärderna endast ändrats minimalt och den här aktuella punkten 1 är helt oförändrad. Ändringen avsåg endast punkten 5 i § 22 stycke 2, som inte är relevant här.

(46) Ändringen av bestämmelserna i de enskilda delstaterna avser inte de aktuella åtgärdernas karaktär eller omfattning. Tvärtom föreskrivs det i § 22 stycke 2 i MFG för vilka ändamål avgiften enligt § 22 stycke 1 i MFG kan användas. Om enskilda processuella bestämmelser har ändrats skulle det befintliga stödet endast ha ändrats i den mening som avses i artikel 108.3 första meningen i EUF-fördraget om förenligheten med den inre marknaden påverkas. När det gäller Bayern regleras endast detaljer i den tillämpliga förordningen om en mjölkavgift (Bay MilchUmlV), t.ex. påförandet av avgiften, och detsamma gäller för Baden-Württemberg. De väsentliga kännetecknen för stödets förenlighet med den inre marknaden, dvs. medlens ursprung (avgift enligt § 22 stycke 1) och syftet med användningen (§ 22 stycke 2), är emellertid redan tillräckligt specificerade i MFG.

(47) De avgifter som tillämpas i de båda delstaterna har även stadigt minskat sedan 1984. Minskande avgifter kan inte påverka stödåtgärdernas förenlighet.

(48) Det kan inte anses utgöra hinder mot karaktären som befintligt stöd att enskilda och endast tillfälliga medel eventuellt till viss del har beviljats på grundval av MFG ([13]). Detta stöd beviljades enligt MFG som utgör en stödordning och således per definition endast abstrakt beskriver det enskilda stödet. Dessutom behöver en stödordning inte tillämpas genomgående.

(49) De ändamålsenliga åtgärder som föreskrivs i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn 2000–2006 ([14]) (nedan kallade *riktlinjerna 2000–2006*) samt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 ([15]) (nedan kallade *riktlinjerna 2007–2013*) är inte tillämpliga på de här relevanta åtgärderna, vilket innebär att de fortsätter att utgöra befintligt stöd. De ändamålsenliga åtgärderna ska just hänföra sig till det aktuella stödet och fastställa att det inte är förenligt med den inre marknaden.

(50) I riktlinjerna 2007–2013 behandlas inte förenligheten av stöd till mjölkkvalitetskontroller eller åtminstone inte tillräckligt konkret. I detta sammanhang hänvisar Tyskland till punkterna 108 och 109 i riktlinjerna 2007–2013.

(51) Enligt systematiken i riktlinjerna 2007–2013 och kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006 ([16]) görs åtskillnad mellan ”stöd till animaliesektorn” och ”stöd för att uppmuntra produktion och saluföring av kvalitetsprodukter från jordbruket”. Punkt 108 i riktlinjerna 2007–2013 hänför sig entydigt enbart till stöd till animaliesektorn, eftersom den avser den ”genetiska kvaliteten hos gemenskapens husdjur”. Erfarenheterna

([13]) Se beslutet att inleda förfarandet, skäl 147.
([14]) EUT C 28, 1.2.2000, s. 2.
([15]) EUT C 319, 27.12.2006, s. 1.
([16]) Kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion av jordbruksprodukter och om ändring av förordning (EG) nr 70/2001 (EUT L 358, 16.12.2006, s. 3).

har ”visat att dessa stöd endast bör bibehållas då de verkligen bidrar till att upprätthålla och förbättra den genetiska kvaliteten hos gemenskapens husdjur”. Införandet av nyskapande avelstekniker skulle vara förenligt med detta, men inte stöd för hållandet av avelsdjur. Punkt 109 i riktlinjerna 2007–2013 kan endast tolkas så, att den ska beakta dessa erfarenheter för att bibehålla den genetiska kvaliteten hos husdjuren (punkt 108), eftersom det enbart är detta som nämns.

(52) Även artikel 16 i förordning (EG) nr 1857/2006, till vilken det hänvisas i punkt 109 i riktlinjerna 2007–2013, rör stöd till animaliesektorn och inte mjölkkvalitetskontroller i den mening som avses här. Artikel 16.1 b i förordning (EG) nr 1857/2006 rör kontroller av mjölkkvalitet i samband med djuravel. Detta framgår av det sammanhang som bestämmelsen ingår i. Undantaget avser således endast stöd (på upp till 70 %) för att avgöra besättningens avkastning eller genetiska kvalitet. Om rutinmässigt genomförda kontroller av mjölkkvaliteten är undantagna kan detta endast avse kontroller som i princip är lämpade för att avgöra besättningens avkastning. Undantaget avser endast rutinmässiga kontroller av mjölkkvaliteten som tas direkt från mjölkkon, eftersom avkastningen från de enskilda djuren endast kan fastställas genom sådana kontroller. I Bayern genomfördes denna kvalitetsundersökning av enskilda djur av *Landeskuratorium der Erzeugerringe für tierische Veredelung in Bayern e.V.* (LKV), i Baden-Württemberg av *Landesverband Baden-Württemberg für Leistungsprüfungen in der Tierzucht e.V.*

(53) De undersökningar av mjölkkvaliteten som är relevanta här och som genomförs av MPBY och MPBW är däremot avsedda att fastställa mjölkens egenskaper i sig (och inte kons genetiska egenskaper). Dessa särskilda mjölkegenskaper (bl.a. fett- och proteinhalt) är relevanta för försäljningen och saluföringen av mjölken. Det är inte möjligt att dra några slutsatser om enskilda djur, eftersom undersökningarna är utformade på ett annat sätt. Proverna separeras inte enligt vilken ko de härstammar från. De tas först från den blandade mjölken i den kylbil i vilken mjölken levereras. Någon åtskillnad efter det respektive djuret är inte möjlig, eftersom mjölk från ett stort antal djur blandas där vid hämtningen.

(54) Enligt riktlinjerna 2007–2013 utesluts således varken i punkt 109 eller på något annat ställe att stöd för kontroller av mjölkkvaliteten är förenliga med den inre marknaden. Det ankommer på kommissionen att visa att enskilda åtgärder är oförenliga med den inre marknaden. Eventuella oklarheter vid formuleringen av ändamålsenliga åtgärder kan inte belasta den berörda medlemsstaten ([17]).

(55) Det godtagande från medlemsstaten som krävs enligt artikel 19.1 i förordning (EG) nr 659/1999 kan endast vara verksamt om medlemsstaten kunde förstå vilka åtgärder den konkret har godtagit. De berörda delstaterna kunde således utgå från att de omtvistade åtgärderna var förenliga med den inre marknaden. Om kommissionens avsikt var att fastställa att mjölkkvalitetskontrollerna i Bayern och Baden-Württemberg var oförenliga med den inre marknaden, hade den kunnat (uttryckligen) ta upp detta, såsom den har gjort i andra beslut ([18]). Kommissionen har inte tagit upp frågan med Tyskland om huruvida avgiftsfinansieringen av mjölkkvalitetskontrollerna i Bayern och Baden-Württemberg är förenlig med den inre marknaden. Mot bakgrund av den i vart fall oklara formuleringen i riktlinjerna 2007–2013, skulle det ha krävts en uttrycklig behandling av denna åtgärd enligt legalitetsprincipen och principen om ett lojalt samarbete (artikel 4.3 i EU-fördraget), vilka har allmän giltighet, särskilt med tanke på att de aktuella delstaterna har utgått från att de åtgärder som behandlats under BY 1/BW 1 inte innehåller något stöd.

(56) Riktlinjerna 2007–2013 ska således inte tolkas så, att de åtgärder som grundas på § 22 stycke 2 punkt 1 i MFG är oförenliga med den inre marknaden. De ändamålsenliga åtgärderna är således inte tillämpliga på avgiftsfinansieringen av mjölkkvalitetskontrollerna i Bayern och Baden-Württemberg (BY 1, BW 1).

(57) I tredje hand gör Tyskland gällande att åtgärderna är förenliga med den inre marknaden även om de utgör stöd.

(58) Det följer inte av artikel 16.1 b i förordning (EG) nr 1857/2006 att beviljandet av stöd för kontroll av mjölkkvaliteten är oförenligt med den inre marknaden. Enligt artikel 16.1 b i förordningen är detta stöd visserligen inte automatiskt förenligt med den inre marknaden och således undantaget från anmälningsskyldigheten. Kommissionen kan dock i varje enskilt fall fastställa att stödet är förenligt med den inre marknaden.

([17]) Domstolens dom av den 2 februari 1988 i mål 213/85, kommissionen/Nederländerna, ECLI:EU:C:1988:39, punkterna 29 och 30.
([18]) Se exempelvis kommissionens beslut av den 27 mars 2012, E 10/2000 – institutionellt ansvar och garantiansvar.

(59) Det påstådda stödet till mejerierna i Bayern/Baden-Württemberg är i vart fall förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c EUF-fördraget. För denna tolkning talar även att denna form av stöd är förenlig med den inre marknaden enligt punkt 13.3 i riktlinjerna 2000–2006, vilket kommissionen har erkänt i inledningsbeslutet (punkterna 164 och 165). Det är särskilt frågan om föreskrivna kontroller som har genomförts av tredje part. För en förenlighet med den inre marknaden talar även att mejerierna själva har burit kostnaderna för kvalitetskontrollerna genom mjölkavgiften. Därigenom minimeras de påstådda fördelarna för mejerierna ([19]). Mejeriernas inbördes konkurrens påverkas inte genom de olika systemen, oberoende av huruvida kostnaderna bärs direkt eller en avgift tas ut. Således bär mejerierna kostnaderna i båda fallen. Det framgår inte varför förenligheten med den inre marknaden för motsvarande stöd, som uttryckligen intagits i riktlinjerna 2000–2006, skulle ha ändrat sig från år 2007.

Synpunkter från berörda parter

(60) Mellan den 5 och den 7 februari 2014 erhöll kommissionen synpunkter från sammantaget sju berörda parter beträffande det stöd som använts för mjölkkvalitetstesterna.

(61) MPBY uppgav i sin skrivelse av den 5 februari 2014 att avgiftsfinansieringen inte hade medfört några fördelar för mejerierna under tidigare år. Det står därför inte på något sätt klart hur detta beprövade och allmänt accepterade system skulle kunna medföra en snedvridning av konkurrensen eller ha ett negativt inflytande på handeln mellan medlemsstaterna. Inom ramen för det fortsatta förfarandet ska därför den i inledningsbeslutet under BY 1 angivna åtgärden betraktas som avslutad efter en ytterligare granskning.

(62) MPBW hävdar i de synpunkter som ingavs den 6 februari 2014 att betalningarna rörande delåtgärd BW 1 inte uppfyller rekvisiten för stöd i den mening som avses i artikel 107.1 EUF-fördraget. Systemet med kvalitetsundersökningar av den levererade mjölken i Baden-Württemberg innebär framför allt inte någon belastning för delstatens budget. Subventionsliknande stöd som kan hänföras till en åtgärd från staten, utan att det föreligger motsvarande ekonomiska förluster för den offentliga sektorn, omfattas däremot inte av tillämpningsområdet för artikel 107.1 i EUF-fördraget ([20]).

(63) Enligt § 22 stycke 3 i MFG ska de uppkomna medlen förvaltas separat. De får inte användas för att täcka de administrativa kostnaderna för de högsta delstatsmyndigheterna och deras underordnade avdelningar. I Baden-Württembergs delstatsbudget ska de redovisas som en självständig kategori. I delstatens budget hänvisas till deras särskilda ändamål. Medlen från mjölkavgiften har således aldrig använts för andra ändamål utanför MFG.

(64) Framför allt har MPBW i samband med de uppgifter som överförts på sammanslutningen visserligen erhållit betalningar från avgiftsmedlen, men dessa har dock inte överstigit de medel som finansierats genom avgiften. Några statliga medel, såsom exempelvis skatter eller andra statliga intäkter, har således inte betalats ut till MPBW, utan endast medel från de mjölkavgifter som har betalats av mejerierna. Tvärtom har delstaten Baden-Württemberg endast övertagit organisationen och fördelningen av mjölkavgiften. Systemet med kvalitetsundersökningar av den levererade mjölken i Baden-Württemberg medförde således inte några motsvarande ekonomiska förluster för den offentliga sektorn.

(65) Eftersom delstaten Baden-Württemberg inte har beviljat några bidrag till mjölkavgiften och eftersom det inte föreligger någon motsvarande finansiell nettobelastning för delstatens budget, kan Baden-Württemberg inte ha beviljat något ”stöd i form av subventionerade tjänster”.

(66) Även om mjölkavgiften i Baden-Württemberg i strid med kriterierna i EU-domstolens dom i målet PreussenElektra ska tillskrivas delstaten, föreligger det inte något gynnande av mejerierna. Stödet som avgörande rekvisit i artikel 107.1 EUF-fördraget ska enligt EU-domstolens fasta praxis och kommissionens praxis tolkas extensivt ([21]).

([19]) Riktlinjerna 2000–2006, punkt 13.4.
([20]) Domstolens dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra, ECLI:EU:C:2001:160.
([21]) Domstolens dom av den 15 december 2005 i mål C-66/02, Italien/kommissionen, ECLI:EU:C:2005:768, punkt 77. Fast rättspraxis, se domstolens dom av den 23 februari 1961 i mål 30/59, Limburg/Höga myndigheten, ECLI:EU:C:1961:2, domstolens dom av den 7 mars 2002 i mål C-310/99, Italien/kommissionen, ECLI:EU:C:2002:143, punkt 51, domstolens dom av den 10 januari 2006 i mål C-222/04, Cassa di Risparmio, ECLI:EU:C:2006:8, punkt 131.

(67) Skatteliknande avgifter ligger ofta till grund för system där det tillhandahålls tjänster som är av särskilt intresse för den avgiftsskyldige (kriteriet om nytta för gruppen). I dessa system är således de som belastas *prima facie* identiska med dem som drar fördel av den förmån som finansieras genom den skatteliknande avgiften. Enligt rättspraxis ska det således med avseende på skatteliknande avgifter prövas huruvida motprestationen till avgiften motsvarar värdet av det belopp som betalas, dvs. om det föreligger en jämvikt mellan prestationerna.

(68) Jämvikten mellan prestationerna ska därvid inte prövas individuellt utan vad gäller det sammanlagda systemet. Visserligen omfattar skatteliknande avgiftssystem generellt sett ett visst omfördelningsmoment, vilket innebär att alla avgiftsskyldiga personer inte drar samma nytta av varje enskild prestation som ställs till förfogande. Jämvikten och prestationernas likvärdighet påverkas dock inte i ett sådant system så länge denna omfördelning görs solidariskt ([22]).

(69) Avgifterna i Baden-Württemberg fastställs efter den konkreta mängden levererad mjölk. Ett mejeri som har levererat den dubbla mängden mjölk för kvalitetskontroll till Milchprüfring BW, skulle även ha fått betala exakt den dubbla avgiften. Därför påverkas inte jämvikten mellan prestationerna.

(70) De behöriga myndigheterna i Baden-Württemberg har inte något som helst utrymme för skönsmässig bedömning vid beräkningen av mjölkavgiften. Genom detta system säkerställs även att det inte föreligger några strukturella nettovinnare, eftersom alla mejerier påförs avgiften uteslutande på grundval av den levererade mjölken och endast mot denna bakgrund erhåller tjänster från MPBW.

(71) MPBW utgår således från att det inte föreligger något stöd i detta avseende, och i vart fall inte något gynnande.

(72) *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft e.V.* har i sina synpunkter från den 5 februari 2014 uppgett att systemet med mjölkavgiften åtnjuter ett stort erkännande hos konsumenterna, att det inte heller utanför Bayern ses som en fördel som snedvrider konkurrensen och varken har ifrågasatts av de nationella eller internationella mejerierna. Det är därför omöjligt att förstå att mjölkkvalitetstesterna inte längre skulle vara tillåtna från 2007. Dessa har såväl i det förflutna som i dag haft i syfte att säkerställa en hög mjölkkvalitet för konsumenterna, fri från rester av hämmande ämnen ([23]).

(73) I sina synpunkter från den 7 februari 2014 ansåg *DHB – Netzwerk Haushalt* att tjänsterna från *muva Kempten* i frågan om undersökningar av komponenter med näringsfysiologisk relevans utgjorde ett väsentligt bidrag till konsumentskyddet och konsumentinformationen. Härvid uppskattades de neutrala provresultaten som inte är påverkade av mejerierna eller handeln. Dessutom uppskattades även den snabba upptäckten av eventuella skadliga belastningar i mjölk- och mjölkprodukter och således möjligheten att reagera snabbt i en krissituation. Nämnda åtgärder bidrar till att livsmedel av hög kvalitet kommer ut i handeln och således även når konsumenterna. Betydelsen av sådana undersökningar för samtliga konsumenter ska inte underskattas.

(74) Fackförbundet *Nahrung-Genuss-Gaststätten Region Allgäu* angav i sina synpunkter från den 6 februari 2014 att *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft* alltid även har betraktats som en förening för konsumentskydd. Genom att fastställa hur avgifterna ska användas kan organisationen ha ett stort inflytande på det sätt på vilket dessa undersökningar genomförs, särskilt vid mjölkkvalitetstesterna.

(75) *Genossenschaftsverband Bayern e.V.* har i sina synpunkter från den 5 februari 2014 uppgett att varken enskilda jordbruksföretag eller enskilda företag som bearbetar mjölk erhåller några som helst fördelar i konkurrenshänseende genom uttaget av avgiften. I den mån de rutinmässigt genomförda kontrollerna av mjölkkvaliteten tidigare delvis finansierades genom avgifterna, betalades avgifterna av de företag som bearbetade mjölken och således stod de helt och hållet själva för detta finansieringsbidrag. I andra delstater i vilka det inte påfördes någon avgift har mejerierna inte betalat in några avgifter, men därför har undersökningsorganen inte heller erhållit några medel från avgifterna.

([22]) För ett liknande resonemang, se domstolens dom i mål C-355/00, Freskot, ECLI:EU:C:2003:298, punkt 86, generaladvokaten Stix-Hackls förslag till avgörande i mål C-355/00, Freskot, ECLI:EU:C:2002:658, punkterna 76–77, generaladvokaten Stix-Hackls förslag till avgörande i de förenade målen C-266/04 till C-270/04, C-276/04 och C-321/04 till C-325/04, Nazairdis, ECLI:EU:C:2005:408, punkt 51.

([23]) Anmärkning från kommissionen: Denna anmärkning gäller även delåtgärderna ”övervakning av föroreningar” (enligt inledningsbeslutet om delåtgärderna BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 och TH 8), som inte utgör föremål för förevarande beslut.

(76) *Landesvereinigung der Milchwirtschaft Niedersachsen e. V.* (LVN) har i sin skrivelse av den 7 februari 2014 inte direkt tagit ställning till det stöd som beviljats för mjölkkvalitetstesterna, men har i princip förnekat att det föreligger ett stöd med avseende på samtliga delåtaganden under MFG.

(77) I sak har LVN gjort gällande att de åtgärder som har finansierats genom mjölkavgifterna inte belastar statens budget, att staten inte har någon förfoganderätt och kontroll över mjölkavgifterna och att staten varken har kontroll över avgiftens storlek eller åtgärdernas innehåll. Således ska det aktuella stödet inte tillskrivas staten. Dessutom kontrollerar staten varken stödets storlek eller har någon organisatorisk koppling till LVN.

(78) Vidare hävdar LVN att föreningen inte kontrolleras av statliga organ, utan av *Landwirtschaftskammer Hannover*, ett självreglerande offentligt organ, som således inte utgör något organ som direkt tillhör den statliga förvaltningen.

(79) LVN lämnade in kompletterande synpunkter den 8 juli 2014 och hänvisade bland annat till kommissionens beslut 2014/416/EU ([24]) i ärendet Val'Hor. I detta beslut har kommissionen erkänt att varken statens befogenhet att godkänna en branschorganisation eller dess stöd i regleringshänseende vid uttag av avgifter inom branschen (i det här aktuella fallet genom möjligheten till en utvidgning) kan anses medföra att de åtgärder som branschorganisationerna har genomfört kan tillskrivas staten. Huruvida en statlig medverkan i skatteliknande finansieringssystem innebär att förmåner kan tillskrivas staten som statligt stöd, beror på omständigheterna i det enskilda fallet och på en samlad bedömning av dessa omständigheter. Avgörande för prövningen av frågan huruvida statligt stöd föreligger är framför allt följande i rättspraxis utvecklade utgångspunkter:

— Vem beslutar om uttaget av medlen och deras användning?

— Om en privat organisation har beslutanderätten, hur är statens inflytande utformat?

— Med vilka medel finansieras förmånerna?

— Vilken typ av åtgärder finansieras?

— Vem tillhandahåller dessa medel?

— Vem har tagit initiativ till åtgärden?

(80) LVN har genom sin rättsliga företrädare undersökt rättsläget i ytterligare delstater och har i detta avseende dragit slutsatsen att de kriterier som har utvecklats i rättspraxis för att det ska anses föreligga statligt stöd inte är uppfyllda, vilket innebär att MFG vid en samlad bedömning inte kan anses utgöra någon stödordning.

(81) Enligt LVN beslutar delstatsorganisationerna i betydande grad om uttaget av avgiften från mejerierna. Enligt § 22 stycke 1 första meningen i MFG kan avgiften endast tas ut i samråd med delstatsorganisationerna. Enligt § 22 stycke 1 andra meningen i MFG krävs en ansökan från delstatsorganisationen för att höja avgiften.

(82) Villkoren för avgiften och dess omfattning regleras i Niedersachsen och Thüringen genom en förordning om påförande av avgifter (*Umlageerhebungsverordnung*, UmlErhVO), vilken har antagits i samråd med den aktuella delstatsorganisationen.

(83) De aktuella delstatsorganisationerna styr dessutom användningen av avgifterna som ska förvaltas separat (se § 22 stycke 3 första meningen i MFG). Därför har de aktuella delstatsorganisationerna under tiden börjat motta avgifterna rentav på sina egna separata konton (se exempelvis § 3 stycke 1 Thüringer UmlErhVO). Delstatsorganisationerna utarbetar således under eget yrkesmässigt ansvar förslag för användningen av medlen. I Thüringen görs detta exempelvis på grundval av de ansökningar som medlemmarna gör till *Landesvereinigung Thüringer Milch* (LVTM) (se punkt 6.3 i *Thüringer Arbeitsrichtlinie*).

([24]) Kommissionens beslut 2014/416/EU av den 9 april 2014 om den statliga stödordning SA.23257 (12/C) [f.d. NN 8/10, f.d. CP 157/07] som Frankrike har genomfört (branschavtal inom ramen för Association française pour la valorisation des produits et des secteurs professionnels de l'horticulture et du paysage –Val'Hor) (EUT L 192, 1.7.2014, s. 59).

(84) De förslag till användning som delstatsorganisationerna har utarbetat ”fastställs” visserligen av en statlig myndighet, t.ex. i Niedersachsen enligt punkt 6.2 i direktivet om stöd (*Zuwendungsrichtlinie*) och i Thüringen enligt § 4 Thüringer UmlErhVO, eller ”godkänns” respektive ”beviljas” (i Nordrhein-Westfalen och Bayern). Detta motiverar emellertid inte något avgörande statligt inflytande. Bedömningsgrunden för den statliga kontrollen utgörs endast av kraven i § 22 stycke 2 i MFG. Enligt de tillämpliga bestämmelserna gavs de statliga myndigheterna lika lite behörighet som i målet Doux Elevage ([25]) då det gäller att styra eller påverka fördelningen av medlen.

(85) Även i praktiken användes avgifterna i samtliga delstater i enlighet med den förslagna användningen från delstatsorganisationerna. Redan detta talar mot att avgifterna ska tillskrivas staten, oberoende av den konkreta rättsliga utformningen ([26]).

(86) Enligt LVN har de aktuella delstatsorganisationerna en rent privaträttslig ställning. Såsom framgår av deras stadgar företräder delstatsorganisationerna medlemmarnas intressen, vilka uteslutande kommer från mejerinäringen (inbegripet konsumentrepresentanter).

(87) Enligt § 14 i MFG är delstatsorganisationerna frivilliga sammanslutningar av företag och konsumenter inom mejerinäringen och har till syfte att gemensamt företräda deras ekonomiska intressen.

(88) Delstatsorganisationerna skiljer sig från det i målet *Pearle* omtvistade *Hoofdbedrijfschap Ambachte*, optikerförbundet, vilket hade erhållit rätten att ta ut och använda en tvångsavgift för reklamåtgärder. Fastän detta optikerförbund hade offentligrättslig ställning, fann domstolen att det inte var frågan om statligt stöd, eftersom reklamen inte finansierades med medel över vilka statliga myndigheter kunde förfoga, utan av avgifter som tagits ut från företag i branschen ([27]).

(89) Delstatsorganisationerna som utgör de relevanta organen med avseende på uttaget och användningen av mjölkavgiften skiljer sig från de ekonomiska jordbrukskommittéerna i målet *Plans de Campagne*, vilka inte var delaktiga vid fastställandet av åtgärderna och inte heller hade något handlingsutrymme i fråga om tillämpningen av åtgärderna ([28]).

(90) Delstatsorganisationerna är rent privata, från staten självständiga organ, vilka som sådana bestämmer över mjölkavgiften och dess användning med eget ansvar.

(91) Vidare medför gynnandet av mejerinäringen inte någon belastning för den offentliga budgeten, eftersom mjölkavgiften tas ut från de företag som tillhör mejerinäringen och det selektiva ”gynnandet” således utjämnas genom en selektiv belastning. Således saknas det redan en gynnande verkan och en snedvridning av konkurrensen, eftersom ”fördelarna” för mejerierna och mjölkproducenterna fullständigt uppvägs av belastningen genom avgiften.

(92) I målet *Vent de Colère* fastställde domstolen att ett avgiftssystem hade statlig karaktär bl.a. på grund av att kostnaderna inte längre – såsom enligt tidigare rätt – endast utjämnades genom avgifter från företag från den aktuella branschen (här energi), utan efter en lagändring genom avgifter från alla slutförbrukare av el på det nationella territoriet ([29]).

(93) Enligt LVN föreligger dessutom inget statligt stöd om det är frågan om ”kollektivt riktade åtgärder” som genomförs för att tillvarata intressena i en viss bransch och som finansieras genom avgifter från de företag som tillhör branschen.

(94) De kritiserade åtgärderna var samtliga avsedda att främja mjölk i egenskap av produkt och således det kollektiva intresset inom mjölkbranschen. Dessa åtgärder skyddar samtidigt delvis även konsumentintressena, eftersom de båda syftena inte kan separeras på grund av den befintliga överensstämmelsen mellan intressena.

([25]) Se domstolens dom av den 30 maj 2013 i mål C-677/11, Doux Élevage, ECLI:C:2013:348, punkt 38.
([26]) Se domstolens dom av den 18 maj 2002 i mål C-482/99, Stardust Marine, ECLI:C:2002:294, punkt 52.
([27]) Domstolens dom av den 15 juli 2004 i mål C-345/02, Pearle BV, ECLI:EU:C:2004:488, punkt 36.
([28]) Tribunalens dom av den 27 september 2012 i mål T-139/09, Plans de Campagne, ECLI:EU:T:2012:496, punkt 62.
([29]) Domstolens dom av den 19 december 2013 i mål C-262/12, Vent de Colère m.fl., ECLI:EU:C:2013:851, punkt 11, samt tydligare i generaladvokaten Jääskinens förslag till avgörande av den 11 juli 2013 i mål C-262/12, Vent de Colère m.fl., ECLI:EU:C:2013:851, punkt 49.

(95) Statens roll är begränsad till att genom MFG ställa en lagstadgad utjämningsmekanism till mjölkbranschens förfogande, i syfte att säkerställa att de företag som tillhör mjölknäringen, vilka enligt sakens natur gynnas genom de åtgärder som genomförs till förmån för mjölk i egenskap av produkt, bidrar till kostnaderna i motsvarande mån. Såsom i målen *Pearle* och *Doux Elevages* och i ärendet *Vaľ Hor* fungerar staten således endast som instrument för att göra de utjämningsmekanismer som antagits inom den privata sektorn obligatoriska och på så sätt upprätta en rättvis fördelning av bördorna ([30]).

(96) Initiativet för avgiften härstammar från delstatsorganisationerna och därmed från den privata sektorn. Således uttas avgiften enligt § 22 i MFG endast i samförstånd med delstatsorganisationerna. Delstatsorganisationerna själva är inte heller något resultat av statlig styrning, utan frivilliga sammanslutningar av företag inom mejerinäringen (§ 14 i MFG). I detta avseende är situationen i förbundsstaten Thüringen, där delstatsorganisationen först erkändes år 1999, tydligt dokumenterad. På begäran från *Thüringer Bauernverband* vidtog det behöriga ministeriet de ”nödvändiga förvaltningstekniska åtgärderna” för att kunna ta ut avgiften från mejerier och mjölkuppsamlingscentraler. Detta visar effektivt att mjölkavgiften utgör en ren utjämningsmekanism inom den privata sektorn, där staten endast fungerar som instrument för att göra skyldigheten att betala avgiften obligatorisk ([31]).

(97) I en översikt hänvisade LVN till de likheter och skillnader som den ansåg föreligga mellan olika rättsfall å ena sidan och MFG å andra sidan.

(98) I ärendet *Vaľ Hor* (ärende 2014/416/EU) (slutsats: inget stöd) uttogs och beviljades medlen, i likhet med mjölkavgiften, i huvudsak genom en statligt erkänd privat branschorganisation som bildats på frivillig väg, och genom avgifterna från företagen i branschen finansierades kollektiva åtgärder för att gynna branschen. I detta ärende medförde den enligt lag föreskrivna möjligheten till ett statligt erkännande av den privata branschorganisationen inte i sig att det antogs föreligga en statlig kontroll, och staten kunde de facto inte använda medlen för att stödja vissa företag, och branschorganisationen fastställde själv hur medlen skulle användas.

(99) I målet *Vent de Colère* (C-262/12) (slutsats: stöd) fastställdes avgiftens storlek, till skillnad från vid mjölkavgiften, ensidigt genom ett ministerdekret utan medverkan från den privata sektorn. Dessutom förelåg en statlig garanti, och medlen förvaltades genom en offentlig myndighet, och det förelåg statliga sanktionsmekanismer.

(100) I målet *Doux Elevage* (C-677/11) (slutsats: inget stöd) uttogs och beviljades medlen, i likhet med mjölkavgiften, i huvudsak genom en statligt erkänd privat branschorganisation som bildats på frivillig väg. I detta fall medförde den enligt lag föreskrivna möjligheten till ett statligt erkännande av den privata branschorganisationen inte i sig att det antogs föreligga en statlig kontroll, och staten kunde de facto inte använda medlen för att stödja vissa företag, och branschorganisationen fastställde själv hur medlen skulle användas.

(101) I målet *Plans de Campagne* (T-139/09) (slutsats: stöd) fastställde, till skillnad från vid mjölkavgiften, en myndighet avgiftens storlek. Dessutom kompletterades avgifterna med statliga medel, och åtgärderna föreskrevs av staten (stämpel från den statliga kontrollören etc.), och branschkommittéerna var inte delaktiga vid fastställandet och förfogade inte heller över något handlingsutrymme vid tillämpningen av åtgärderna, och en representant från ministeriet deltog vid kommittémötena.

(102) I målet *Pearle* (C-345/02) (slutsats: inget stöd), användes, i likhet med mjölkavgiften, medlen uteslutande inom den aktuella sektorn. I detta fall hade en förening från en viss sektor ansökt till en offentlig myndighet om att få ta ut avgifter för att genomföra vissa åtgärder för att gynna denna sektor. Dessutom var, till skillnad från vid mjölkavgiften, en offentligrättslig och inte någon privat yrkesorganisation inblandad vid uttaget och användningen av den obligatoriska avgiften, vilket innebär att målet *Pearle* i detta avseende kan anses vara mer problematiskt än mjölkavgiften.

([30]) Se domstolens dom av den 15 juli 2004 i mål C-345/02, Pearle BV, ECLI:EU:C:2004:448, punkt 37, domstolens dom av den 30 maj 2013 i mål C-677/11, Doux Élevage, ECLI:EU:C:2013:348, punkt 40, beslut 2014/416/EU.

([31]) Se domstolens dom av den 15 juli 2004 i mål C-345/02, Pearle BV, ECLI:EU:C:2004:448, punkt 37, domstolens dom av den 30 maj 2013 i mål C-677/11, Doux Élevage, ECLI:EU:C:2013:348, punkt 40.

Synpunkter från Tyskland av den 3 december 2014

(103) Tyskland svarade inledningsvis inte på de synpunkter som de berörda parterna ingav i februari2014. Vad gäller de ytterligare synpunkter som LVN lämnade den 8 juli 2014 uppgav Tyskland följande i en skrivelse av den 3 december 2014:

(104) De berörda delstaterna har i granskningsförfarandet beträffande mjölkavgiften enligt MFG hittills huvudsakligen berört två centrala punkter, nämligen redogörelsen för att de genomförda åtgärderna överensstämmer med de materiella bestämmelserna om rätten till stöd (särskilt med avseende på åtgärdernas förenlighet med undantagsförordningen för jordbruk och de tillämpliga riktlinjerna för jordbruk) samt tillämpningsvillkoren, avseende frågan huruvida det föreligger en relevant fördel enligt bestämmelserna om stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

(105) LVN:s synpunkter från den 8 juli 2014 samt aktuell rättspraxis från EU-domstolarna och Europeiska kommissionen innebär att det krävs ett kompletterande, grundläggande resonemang med avseende på frågan huruvida det över huvud taget föreligger något statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 EUF-fördraget och särskilt huruvida rekvisitet ”med hjälp av statliga medel” är uppfyllt.

(106) LVN:s synpunkter från den 8 juli 2014 samt en jämförelse med ovannämnda mål innebär att det åtminstone kan anses osäkert huruvida rekvisitet ”med hjälp av statliga medel” är uppfyllt i förvarande fall, vilket innebär att uttaget och användningen av mjölkavgiften inte utgör statligt stöd. Detta grundas på följande:

(107) Såsom följer av ärendet *Val'Hor* (beslut 2014/416/EU) och målet *Doux Élevage* (C-677/11), utgör åtgärder som finansieras och genomförs av privata branschorganisationer inte statligt stöd. De delstatsorganisationer för mjölknäringen som finns i de enskilda delstaterna kan anses vara jämförbara med de organisationer som nämns i ovannämnda avgöranden. Statliga myndigheter är aldrig medlemmar i dessa delstatsorganisationer. De deltar endast vid möten utan rösträtt, i egenskap av externa gäster. Den statliga myndigheternas medverkan i samband med avvecklingen av mjölkavgiften, respektive kontrollen av iakttagandet av de i MFG föreskrivna rättsliga villkoren påverkar inte delstatsorganisationernas egenskaper som behöriga organ för urvalet av projekt.

(108) I praktiken styr de aktuella delstatsorganisationerna intäkterna från avgifterna och användningen av de uppkomna medlen. Något statligt inflytande på grund av en kontroll eller ett fastställande av delstatsorganisationernas förslag genom statliga myndigheter föreligger de facto inte, eftersom dessa håller sig inom ramen för § 22 stycke 2 i MFG och avser kontrollen av huruvida de rättsliga kraven i § 22 i MFG har iakttagits. Avgifterna används i enlighet med delstatsorganisationernas användningsförslag, vilket i enlighet med EU-domstolens dom av den 16 maj 2002 i mål C-482/99, *Stardust Marine,* entydigt talar mot att det är frågan om statliga medel.

(109) Delstatsorganisationerna utgör helt privata organisationer. Detta faktum samt fastställandet att delstatsorganisationerna styr mjölkavgiften och dess användning talar på ett avgörande sätt för att mjölkavgiften, i enlighet med ovannämnda mål, inte ska klassificeras som statligt stöd.

(110) Mjölkavgiften utgörs av helt privata medel, vilket dessutom talar mot att det skulle vara frågan om statligt stöd. Det är frågan om medel som härstammar från tillgångarna från de privata företag som belastas av avgiften. I fråga om mjölkavgiften föreligger det inte något statligt tillskott eller ett övertagande av en garanti, såsom i målen *Vent de Colère* (C-262/12) och *Plans de Campagne* (T-139/09), varför det i dessa mål ansågs föreligga statligt stöd.

(111) Mjölkavgiften utgör inte heller någon kollektivt riktad branschomfattande åtgärd, vilket överensstämmer med det aktuella rättsläget (beslut 2014/416/EU [*Val'Hor*] och C-677/11 [*Doux Élevage*]) och talar emot att det är frågan om statligt stöd.

(112) Det betvivlas även att det föreligger ett gynnande, vilket utgör ett absolut krav för att stöd ska antas föreligga. Detta kan motiveras med att de förmåner som mejerierna och mjölkproducenterna erhåller helt utjämnas eller neutraliseras genom de avgifter som uttas från mejerierna och således indirekt även från mjölkproducenterna. Denna tolkning är även i linje med domstolens dom av den 19 december 2013 i mål C-262/12, *Vent de Colère,* i vilken rekvisiten för statligt stöd ansågs uppfyllda just på grund av att kostnaderna inte längre endast togs ut från de företag som tillhörde branschen, utan från samtliga inhemska slutförbrukare av el.

(113) Av dessa aspekter som delvis även framkommer vid den nya granskningen av systemet med mjölkavgifter och med tanke på att de aktuella delstaterna vidhåller sin hittillsvarande ståndpunkt framgår att det är osäkert huruvida systemet med mjölkavgifter utgör statligt stöd. Det ankommer på kommissionen att besvarar frågan huruvida det är frågan om statligt stöd och särskilt huruvida rekvisitet ”statliga medel” är uppfyllt.

3. **BEDÖMNING**

Förekomst av stöd

(114) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel

(115) På grundval av förevarande information och särskilt mot bakgrund av de synpunkter som de berörda parterna och de tyska myndigheterna har lämnat ska det således bedömas huruvida medlen från mjölkavgiften utgör statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

(116) Enligt fast rättspraxis är det inte rimligt att göra åtskillnad mellan stöd som ges direkt av staten och stöd som ges genom ett offentligt eller privat organ som har utsetts eller inrättats av staten ([32]). För att beviljade fördelar ska kunna betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget måste de för det första beviljas direkt eller indirekt via statliga medel och för det andra kunna tillskrivas staten ([33]).

(117) Vad gäller de åtgärder som beskrivs i avsnitt 2 i förevarande beslut framgår att stödet har beviljats på grundval av delstaternas lagstiftning, för vilka MFG i sin tur utgör den rättsliga grunden.

(118) I MFG föreskrivs närmare bestämt i § 22 stycke 1 första meningen att delstatsregeringarna i samråd med delstatsorganisationerna eller branschorganisationerna gemensamt kan ta ut avgifter från mejerier och uppsamlingscentraler för mjölk och grädde på upp till 0,1 cent per kilo levererad mjölk för att främja mejerisektorn. Enligt § 22 stycke 1 andra meningen i MFG kan delstatsregeringarna efter ansökan från delstatsorganisationen eller branschorganisationerna gemensamt ta ut avgifter på upp till 0,2 cent per kilo levererad mjölk om de avgifter som föreskrivs enligt första meningen inte är tillräckliga för att fullgöra uppgifterna.

(119) Delstatsregeringarna tar ut mjölkavgiften i samråd med den aktuella delstatsorganisationen. Samråd utgör emellertid en betydligt svagare form för medverkan än samförstånd. Medan samförstånd innebär att det krävs ett samtycke från ett annat organ (t.ex. ett lagstiftande organ eller en myndighet) för att anta en rättsakt (för dess lagenlighet), är däremot ett beslut som ska antas i samråd med ett annat organ i slutändan inte beroende av dess samtycke. Inom tysk förvaltningsrätt företas ibland en sådan gradering av former av medverkan ([34]). Eftersom den form av medverkan som föreskrivs i § 22 stycke 1 första meningen i MFG är samråd, innebär detta att det är

([32]) Domstolens dom av den 20 november 2003 i mål C-126/01, Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO, ECLI:EU:C:2003:622, punkt 23.

([33]) Domstolens dom av den 20 november 2003 i mål C-126/01, Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO, ECLI:EU:C:2003:622, punkt 24.

([34]) T.ex. § 37 stycke 2 tredje meningen i bygglagen (*Baugesetzbuch*, BauGB), § 17 styckena 1 och 2, § 18 styckena 3 och 4, § 22 stycke 5 i naturskyddslagen (*Bundesnaturschutzgesetz*, BNatSchG), § 2 stycke 7, § 11 styckena 2 och 3, § 12 stycke 7, § 14 stycke 4 punkt 2, § 26 stycke 3, § 35a stycke 3 den allmänna järnvägslagen (*Allgemeines Eisenbahngesetz*, AEG). Vad gäller den tidigare versionen av § 9 BNatSchG, se högsta förvaltningsdomstolens, dvs. *Bundesverwaltungsgerichts*, dom av den 29 april 1993, diarienummer: 7 A 4/93, punkt 22:”*..ett beslut i samråd kräver i motsats till ett beslut i samförstånd inte någon gemensam vilja. Det innebär inte mer än ett hörande (i egenskap av sakkunnig) av den andra myndigheten som därigenom får möjlighet att uttala sig i förfarandet*” och vad gäller den tidigare versionen av § 18 stycke 2 första meningen punkt 2 i AEG, se Bundesverwaltungsgerichts dom av den 31 oktober 2000, diarienummer: 11 VR 12/00, punkt 5: ”*Det i § 18 stycke 2 första meningen punkt 2 i AEG föreskrivna samrådet med sökanden, vilket till skillnad från samförstånd inte kräver någon gemensam vilja…*” samt av den 7 februari 2005, diarienummer: 9 VR 15/04, punkt 11: ”*Det samråd med sökanden* […] *som krävs har den myndighet som ska godkänna planläggningen uppfyllt genom att ha berett sökanden* […] *tillfälle att inkomma med synpunkter*”.

delstatsregeringarna som har *befogenheten* att ta ut avgiften samt även att *fastställa* denna ([35]). Däremot *hänförs* (§ 14 stycke 1 i MFG) endast *förberedelserna* och det *tekniska genomförandet* av de åtgärder som ska vidtas enligt § 22 till delstatsorganisationerna och är i detta avseende underkastade *tillsyn* från den högsta delstatsmyndigheten (§ 14 styckena 2 och 4 i MFG).

(120) Den rättsliga grunden för *uttaget* av en mjölkavgift i de enskilda delstaterna är således förordningar från delstaterna, i vilka detaljerna för uttaget av avgiften, bland annat dess omfattning, regleras ([36]). Det är således staten (representerad av de respektive delstatsregeringarna) som fastställer uttaget av avgiften. Såsom anges i skäl 119 ovan utgör det inte något hinder att förordningarna har antagits i samråd med den aktuella delstatsorganisationen för mejerinäringen.

(121) I förevarande fall uttas avgiften från privata företag. Intäkter från dessa avgifter tillfaller den respektive delstatsbudgeten innan de används för att finansiera de olika stödåtgärderna och ska där enligt § 22 stycke 3 första meningen i MFG förvaltas separat. Enligt § 23 i de respektive budgetförordningarna (se skäl 25), får utgifter och åtagandebemyndiganden för tjänster till organ utanför delstatens förvaltning i syfte att fullgöra vissa särskilda ändamål (förmåner) endast beräknas om delstaten har ett väsentligt intresse av en fullgörelse från sådana organ, vilket inte kan tillgodoses utan förmånerna, eller inte kan tillgodoses i tillräcklig utsträckning. Denna bestämmelse tyder på att staten har ett intresse av att åtgärderna genomförs.

(122) Som svar på de argument som Tyskland och de berörda parterna har framfört fastställer kommissionen följande:

(123) Det som talar emot MPBW:s påstående om att systemet med mjölkavgifter inte utgör någon belastning för Baden-Württembergs delstatsbudget (skälen 60–63), är inledningsvis att medlen från mjölkavgifterna redovisas som en självständig kategori (skäl 61). Generellt sett gäller att även om de medel som används för förmånen härstammar från en skatt eller avgift (med ett särskilt syfte) som betalas av privata företag, kan det antas att statens budget belastas och således att statliga medel används om dessa medel först flyter in i budgeten. Detta är en avgörande skillnad jämfört med det av MPBW anförda målet *PreussenElektra*, i vilket det var frågan om ett system med minimipriser där de aktuella finansmedlen inte alls inkluderades i budgeten eller där staten inte heller på något annat sätt utövade kontrollen över dessa (inte heller genom att anförtro dem åt tredje part). Följaktligen var en användning av statliga medel utesluten i detta mål ([37]).

(124) På grundval av omständigheten att MPBW utöver medlen från mjölkavgiften inte har erhållit några betalningar med skattemedel eller andra statliga intäkter för att genomföra mjölkkvalitetstesterna kan man för övrigt inte dra slutsatsen att de aktuella betalningarna inte skulle ha utgjort något statligt stöd. Enligt kommissionens tillämpliga beslutspraxis anses åtgärder som uteslutande finansieras med skatteliknande medel utgöra stöd i den mening som avses i artikel 107.1 första meningen i EUF-fördraget ([38]).

(125) Vad gäller påståendet från LVN att det är delstatsorganisationerna som spelar en stor roll då uttaget av avgiften från mejerierna fastställs (skälen 82–86 och 91), slår kommissionen fast att staten genom § 22 stycke 1 i MFG, det vill säga genom lag, har bemyndigat *delstatsregeringarna* att ta ut en mjölkavgift. I bestämmelsen föreskrivs bl.a. att mjölkavgiften i regel får vara upp till 0,1 cent per kilogram och att delstatsregeringen kan höja avgiften till 0,2 cent per kilogram *på begäran* från delstatsorganisationerna eller branschorganisationerna gemensamt.

([35]) Se även § 22 stycke 1 sjätte meningen i MFG, i vilken hänvisas till delstatsregeringens befogenhet (och möjligheten att delegera ärenden till de högsta delstatsmyndigheterna) samt § 23 stycke 2 i MFG, enligt vilken indrivningen av avgifterna ska göras enligt bestämmelserna i lagen om skatter och avgifter (*Abgabenordnung*, AO), vilket i sin tur innebär att det krävs ett antagande av ett beskattningsbeslut eller liknande förvaltningsbeslut (se §§ 122, 251 i AO). Enligt § 14 stycke 3 i MFG får några offentliga uppgifter däremot inte överlåtas till de aktuella delstatsorganisationerna.

([36]) För Baden-Württemberg: Förordningen om påförande av mjölkavgifter (*Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen*) av den 18 maj 2004 (GBl. s. 350), som upphävts genom förordningen från landsbygds- och konsumentskyddsministeriet om upphävande av förordningen om påförande av mjölkavgifter av den 14 februari 2013.
För Bayern: Förordningen om påförande av en mjölkavgift (*Verordnung über eine Umlage für Milch*, BayMilchUmlV) av den 17 oktober 2007 (GVBl 2007, s. 727), senast ändrad genom förordningen av den 29 november 2012.

([37]) Se domstolens dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra, ECLI:EU:C:2001:160, punkterna 7 och 8, domstolens dom av den 16 juli 2014 i mål T-52/12, Grekland/kommissionen, ECLI:EU:T:2014:677, punkterna 119 och 120. Beträffande avgränsningen till domen i målet PreussenElektra, se tribunalens dom av den 11 december 2014 i mål T-251/11, Österrike/kommissionen, ECLI:EU:T:2014:1060, punkterna 56–71 och 82.

([38]) Se bland annat beslut SA.35932 (2013/N) Nederländerna – Fonds teeltangelegenheden, skälen 31–35.

(126) Vidare föreskrivs det i § 22 stycke 2 punkterna 1–6 i MFG för vilka ändamål medlen från mjölkavgiften får användas.

(127) Enligt § 22 stycke 3 tredje meningen i MFG ska delstatsorganisationen eller branschorganisationen endast höras innan medlen används.

(128) Härav framgår att staten (på federal nivå) visserligen har medgett delstatsorganisationerna en viss rätt till medverkan, men samtidigt har upprättat en tydlig lagstadgad ram vid fastställandet av mjölkavgiftens storlek och användningen av medlen och att det i slutänden är de berörda delstatsregeringarna (eller vid delegering de högsta delstatsmyndigheterna) som har rätt att fastställa detta. Exempelvis är det inte möjligt att efter begäran från delstatsorganisationerna höja mjölkavgiften till över 0,2 cent per kilogram eller att använda medlen för andra ändamål än de som anges i § 22 stycke 2 punkterna 1–6 i MFG. Dessutom medför samrådsskyldigheten beträffande användningen av avgiften (§ 22 stycke 3 tredje meningen i MFG) inte någon skyldighet att följa de synpunkter som lämnas. Det slutgiltiga fastställandet av hur medlen ska användas ankommer på de aktuella delstatsmyndigheterna, det vill säga på staten.

(129) Detta utgör den huvudsakliga skillnaden jämfört med målet *Doux Elevage*, till vilket LVN har hänvisat. Staten reglerar uttaget av mjölkavgiften och den motsvarande användningen av medlen på två nivåer, nämligen på federal nivå och på delstatsnivå. I Tyskland har lagstiftaren inte enbart fastställt att delstatsregeringen har befogenheten att ta ut avgiften, utan även genom federal lagstiftning begränsat handlingsutrymmet när det gäller att på delstatsnivå förfoga över de medel som uppkommer genom avgifterna. Delstatsorganisationerna kan inte heller exempelvis genom ansökan försöka att ändra de föreskrivna användningsändamålen i § 22 stycke 2 punkterna 1–6 i MFG. Någon sådan statlig begränsning förelåg inte i målen *Val'Hor* och *Doux Elevage*.

(130) MFG kan vidare inte heller förstås som enbart ett medel för en branschorganisation att genomdriva sina rent ekonomiska intressen. Således föreskrivs det visserligen i § 14 i MFG att branschorganisationer från jordbruket, mejerierna och mejerinäringen ska vara företrädda om de önskar samråd, samt dessutom krävs det även att konsumenterna är företrädda på lämpligt sätt i organisationens organ. Genom dessa krav på medverkan och representation säkerställer lagstiftaren (dvs. staten) att det föreligger en omfattande representation av samtliga intressen när de i MFG nämnda allmännyttiga ändamålen tillgodoses, vilket innebär mer än att en viss bransch enbart främjas.

(131) Till skillnad från i målet *Doux Elevage* utgör de i MFG föreskrivna stödändamålen inte heller sådana som branschorganisationerna själva har fastställt och infört ([39]). Särskilt de syften som föreskrivs i § 22 stycke 2 punkt 1 ("Främjande och bevarande av kvalitet mot bakgrund av de på grundval av § 10 i denna lag eller enligt § 37 i mjölklagen av den 31 juli 1930 [Reichsgesetzbl. I s. 421] antagna bestämmelserna") och punkt 2 ("Förbättring av hygienen vid utvinning, leverans, bearbetning och distribution av mjölk och mjölkprodukter") innehåller – till skillnad från i målet *Doux Elevage* – sådana rekvisit som utgör del av den politik som definierats av statliga myndigheter ([40]) och hänvisar till offentliga uppgifter som enligt § 14 stycke 3 i MFG inte i förväg får överföras på delstatsorganisationerna.

(132) Även till skillnad från målet *Doux Elevage* används inte det normala civil- eller handelsrättsliga domstolsförfarandet om mjölkavgifterna som förfaller till betalning inte betalas ([41]). Enligt § 23 stycke 2 i MFG föreskrivs nämligen att indrivning av avgifter kan göras i enlighet med bestämmelserna i lagen om skatter och avgifter och dess genomförandebestämmelser. De aktuella delstaterna har i de tillämpliga förordningarna beträffande påförande av mjölkavgift fastställt en motsvarande indrivning enligt bestämmelserna i lagen om skatter och avgifter och dess genomförandebestämmelser ([42]). Inom det tyska rättssystemet ska lagen om skatter och avgifter hänföras till den offentliga rätten. I Tyskland verkställs offentligrättsliga fordringar på administrativ väg, civilrättsliga däremot vid allmän domstol. Det administrativa förfarandet utgör i jämförelse med förfaranden vid domstol den effektivare metoden vid indrivning, eftersom de statliga myndigheterna själva kan upprätta en exekutionstitel ([43]), vilken däremot först kan erhållas vid domstol med avseende på civilrättsliga fordringar ([44]). Detta tyder på att staten har ett intresse av att avgifter som förfaller till betalning kan uttas (och i förekommande fall drivas in) på ett så effektivt och fullständigt sätt som möjligt för att kunna säkerställa att de statliga syften som finansieras genom avgifterna snabbt ska kunna uppnås.

([39]) Domstolens dom av den 30 maj 2013 i mål C-677/11, Doux Élevage, ECLI:EU:C:2013:348, punkt 40.
([40]) Domstolens dom av den 30 maj 2013 i mål C-677/11, Doux Élevage, ECLI:EU:C:2013:348, punkt 31.
([41]) Domstolens dom av den 30 maj 2013 i mål C-677/11, Doux Élevage, ECLI:EU:C:2013:348, punkt 32.
([42]) Se till exempel § 6 stycke 3 i *Verordnung über eine Umlage für Milch* (BayMilchUmlV) av den 17 oktober 2007.
([43]) Se till exempel § 5 i *Verordnung über eine Umlage für Milch* (BayMilchUmlV) av den 17 oktober 2007.
([44]) Se domstolens dom av den 11 september 2014 i mål C-527/12, kommissionen/Tyskland, ECLI:EU:C:2014:2193, punkterna 41 och 56.

(133) Därigenom motbevisas påståendet från LVN, att medlen från mjölkavgiften inte utgör statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 EUF-fördraget.

(134) Av detta följer att de aktuella intäkterna från avgiften kan anses stå under statlig kontroll ([45]), och att de åtgärder som finansieras genom medel från mjölkavgifterna har beviljats genom statliga medel och kan tillskrivas staten.

(135) Detta gäller i ännu högre utsträckning för de allmänna budgetmedel som används i Bayern för att finansiera de aktuella mjölkkvalitetstesterna. Det är således även i detta fall frågan om statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

Selektiv fördel/företag

(136) Mottagare av de statliga medlen är först och främst MPBW och MPBY. Dessa genomför laboratorieundersökningar på statligt uppdrag. Laboratorieundersökningarna gynnar emellertid i slutänden mejerierna, eftersom dessa har en lagstadgad skyldighet att undersöka den mjölk som levereras till dem. Laboratorieundersökningarna utgör således tjänster som MPBW och MPBY tillhandahåller till mejerierna. Mejerierna kan således anses utgöra stödmottagare för det i form av naturaförmåner beviljade stödet. Mejerierna utgör utan tvekan företag i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget. Varje möjlig fördel beviljas även endast ”vissa företag” i den mening som avses i bestämmelsen, eftersom det utöver mejeribranschen finns många andra branscher som inte gynnas av de aktuella åtgärderna. Således är det eventuella beviljandet av fördelar selektivt.

(137) Mejerierna är enligt § 1 stycke 1 i MGV skyldiga att antingen själva kontrollera mjölken eller låta kontrollera den i egenskap av kommersiella uppköpare av mjölk. Såsom vid egna kontroller där kostnaderna måste betalas av mejerierna, ska de kostnader som uppkommer vid överlåtandet av kontrollerna till ett undersökningsorgan anses utgöra typiska driftskostnader som de berörda företagen, dvs. mejerierna, normalt sett är skyldiga att bära själva på grund av de nationella bestämmelserna. Således utgår kommissionen från att mejerierna i Baden-Württemberg genom ersättningen av kostnaderna för laboratorieundersökningarna från avgifterna och i Bayern genom avgiften och allmänna budgetmedel beviljas en fördel som har selektiv verkan, såsom anges i skäl 136.

(138) Det ska i detta sammanhang prövas huruvida de genomförda laboratorieundersökningarna är förknippade med ekonomisk verksamhet.

(139) Tyskland hävdar att sammanslutningarna för mjölktester utför offentliga uppgifter vid genomförandet av mjölkkvalitetstesterna (se skäl 26 ovan). Mjölkkvalitetstesterna genomförs i själva verket på grundval av offentligrättsliga bestämmelser, nämligen MGV. Genom den undersökningsskyldighet som föreskrivs i § 1 stycke 1 i MGV eftersträvas visserligen ett offentligt ändamål (säkerställande av mjölkkvaliteten, § 10 i MFG) och denna skyldighet kan genomföras genom offentliga tvångsåtgärder på avtalsrättslig väg. Av detta kan man emellertid inte dra slutsatsen att avgiftsfinansieringen av mjölkkvalitetstesterna inte är förknippade med ekonomisk verksamhet som utövas av företag ([46]). Tvärtom är det frågan om ett av många lagstadgade krav (t.ex. produktsäkerhet, miljöstandarder, etc.) som ekonomiska aktörer (här mejerierna) är skyldiga att beakta i sin ekonomiska verksamhet. Mjölkkvalitetstester utgör för övrigt inte heller någon verksamhet som utgör del av statens huvudsakliga uppgifter i den mening som avses i resonemanget i skäl 16 i meddelandet från kommissionen om tillämpningen av Europeiska unionens regler om statligt stöd på ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ([47]).

(140) § 1 stycke 1 i MGV ger upphov till en undersökningsskyldighet för mejerierna. Denna undersökningsskyldighet är knuten till en skyldighet att överta de kostnader som uppkommer för undersökningen, dvs. de kostnader som uppkommer i samband med laboratorieundersökningarna och som ska betalas av sammanslutningarna för mjölktester (se skäl 137 ovan). Detta framgår klart av det faktum att genomförandet av undersökningarna utgör en förutsättning för att mejerierna ska få sälja den vederbörligen kontrollerade mjölken. Företagen är emellertid skyldiga att själva bära de kostnader som uppkommer för att de ska få saluföra sina produkter. Sådana kostnader är typiska driftskostnader. De berörda mejerierna i andra delstater än Baden-Württemberg och Bayern, i vilka MGV gäller i samma utsträckning, kompenseras således inte för undersökningskostnaderna med medel från mjölkavgiften, dvs. de avlastas inte från kostnader som de i princip är skyldiga att bära själva. Mejeriernas

([45]) Domstolens dom av den 30 maj 2013 i mål C-677/11, Doux Élevage, ECLI:EU:C:2013:348, punkterna 32, 35 och 38.

([46]) Se även tribunalens dom av den 25 mars 2015 i mål T-538/11, Belgien/kommissionen, ECLI:EU:T:2015:188, punkt 96, enligt vilken ”det förhållandet att kostnader åläggs företagen genom nationell lagstiftning, och att dessa kostnader således nödvändigtvis omfattas av den berörda medlemsstatens utövande av sina offentliga maktbefogenheter, inte hindrar att kostnaderna kvalificeras som ’kostnader som normalt belastar ett företags budget’”.

([47]) EUT C 8, 11.1.2012, s. 4.

försäljning av mjölk utgör utan tvekan en ekonomisk verksamhet. Genom ersättningen av undersökningskostnaderna från avgiften avlastas mejerierna i Baden-Württemberg och Bayern således från kostnader som de normalt sett själva hade varit skyldiga att bära inom ramen för sin ekonomiska verksamhet.

(141) Vad gäller Tysklands påstående att den federala lagstiftningen inte utgör referensramen för mejeriernas skyldighet att bära kostnaderna och således inte kan motivera något selektivt stöd (skälen 31–38), ska det konstateras att den undersökningsskyldighet som ligger till grund för skyldigheten att bära kostnaderna uteslutande regleras i den federala lagstiftningen, nämligen i § 1 stycke 1 i MGV.

(142) Såsom redan nämnts fastställs en undersökningsskyldighet för mejerierna i § 1 stycke 1 i MGV med avseende på den mjölk som levereras till dem (se även skälen 139 och 142). Visserligen tillerkänns delstaterna vissa befogenheter enligt § 6 i MGV, särskilt vad gäller regleringen av provtagningen enligt § 2 i MGV, men sådana bestämmelser får dock inte i övrigt strida mot MGV och således inte heller mot § 1 i MGV.

(143) I detta sammanhang har Tyskland när det gäller avgränsningen av behörigheten mellan den federala staten och delstaterna hänvisat till § 10 stycke 2 i MFG (skäl 37). Enligt denna bestämmelse kan delstatsregeringarna anta bestämmelser om mjölkkvalitetstester såvida det federala ministeriet inte har antagit några bestämmelser. Såsom angetts ovan har det behöriga federala ministeriet dock gjort just detta genom MGV. Delstatsregeringarna har visserligen genom § 22 stycke 1 första meningen i MFG medgetts en behörighet att ta ut avgifter. Samtidigt begränsar MFG emellertid delstaternas självbestämmanderätt genom att fastställa gränser för avgiftens storlek och de åtgärder som ska främjas enligt § 22 stycke 2 punkterna 1–6 i MFG.

(144) Vad gäller målet *Portugal/kommissionen* ([48]) till vilket Tyskland har hänvisat i detta sammanhang (skälen 31–38) konstaterar kommissionen att detta mål rörde ett differentierat skattesystem, vilket skiljer sig väsentligen från förevarande mål. Om man för övrigt, såsom Tyskland försöker, tillämpar slutsatserna i målet *Portugal/kommissionen* på förevarande omständigheter, så ska den ovan fastställda skyldigheten att bära kostnaderna i § 1 stycke 1 i MGV beaktas som referensram i den mening som avses i punkt 64 i detta mål. Denna referensram har emellertid just reglerats genom staten, dvs. i den mening som avses i målet *Portugal/kommissionen* genom centralregeringen. En ersättning av de motsvarande kostnaderna från avgifterna medför således vid en *e contrario*-tolkning av punkt 64 till att det föreligger en selektiv fördel.

(145) Kommissionen anser vidare att det inte kan avfärdas att det föreligger en selektiv fördel, eftersom mejerierna redan har betalat det motsvarande värdet för de genomförda kontrollerna genom den uppburna mjölkavgiften. Tvärtom tillbakavisar kommissionen påståendet från Tyskland och MPBW att avgiften motsvarar de faktiska ekonomiska utgifterna för de förmåner som tillhandahålls i gengäld (skäl 39). Såsom framgår av kapitel 2.6 i inledningsbeslutet finansieras ett flertal olika delåtgärder genom mjölkavgiften. Det ligger i delåtgärdernas natur att den nytta som varje enskilt företag har av vissa delåtgärder inte nödvändigtvis motsvarar de avgifter som tidigare betalats in. När det gäller Bayern tillkommer även att finansieringen inte endast sker med avgiftsmedel, utan även med andra medel från den allmänna budgeten och således redan från början inte kan anses utgöra någon kompensation.

(146) Kommissionen konstaterar därför att mejerierna i Baden-Württemberg och Bayern har gynnats på ett selektivt sätt genom att de uppkomna kostnaderna för mjölkkvalitetstesterna ersatts med avgiftsmedel.

Snedvridning av konkurrensen och inverkan på handeln

(147) I enlighet med domstolens rättspraxis ska förstärkningen av ett företags konkurrensställning till följd av beviljandet av ett statligt stöd generellt anses utgöra en snedvridning av konkurrensen i förhållande till andra konkurrerande företag, eftersom de inte mottar detta stöd ([49]). Stöd till ett företag som är verksamt på en marknad som är öppen för handel inom unionen kan påverka handeln mellan medlemsstaterna ([50]),

([48]) Se domstolens dom av den 6 september 2006 i mål C-88/03, Portugal/kommissionen, ECLI:EU:C:2006:511.
([49]) Domstolens dom av den 17 september 1980 i mål 730/79, Philip Morris Holland BV/kommissionen, ECLI:EU:C:1980:209, punkterna 11 och 12.
([50]) Se särskilt domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87, Republiken Frankrike/kommissionen, ECLI:EU:C:1988:391.

till och med när de gynnade företagen själva inte över huvud taget deltar i handeln på den inre marknaden ([51]). Under perioden 2001–2012 var handeln med jordbruksprodukter inom unionen mycket omfattande. Exempelvis uppgick importen och exporten av produkter som ska klassificeras enligt nummer 0401 i Kombinerade nomenklaturen (Mjölk och grädde, icke-koncentrerad utan tillsatt socker eller sötningsmedel) ([52]), till och från Tyskland år 2011 till 1 200 miljoner euro, respektive 957 miljoner euro ([53]).

(148) De åtgärder som granskas i detta beslut hade i syfte att stödja verksamheten inom jordbrukssektorn. Det var särskilt frågan om mejeriernas verksamhet. Vad gäller mejeriernas produkter förelåg det en omfattande handel inom unionen, såsom beskrivits ovan. Kommissionen anser således att de aktuella åtgärderna var ägnade att snedvrida handeln mellan medlemsstaterna.

(149) Mot bakgrund av den omfattande handeln med jordbruksprodukter kan det således anses att de aktuella delåtgärderna har snedvridit eller hotat att snedvrida konkurrensen och var ägnade att påverka handeln mellan medlemsstaterna.

Befintligt stöd/nytt stöd

(150) Enligt artikel 108.1 i EUF-fördraget ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna fortlöpande granska allt befintligt stöd. I detta syfte kan kommissionen begära all nödvändig information från medlemsstaterna för att granska de befintliga stödprogrammen och i förekommande fall lämna förslag till lämpliga åtgärder.

(151) Enligt artikel 1 b i förordning (EG) nr 659/1999 betecknar begreppet befintligt stöd allt stöd som fanns innan fördraget trädde i kraft i respektive medlemsstat och som fortfarande är tillämpligt efter fördragets ikraftträdande.

(152) Enligt artikel 1 c i förordning (EG) nr 659/1999 medför varje ändring av ett befintligt stöd att detta blir ett nytt stöd. Enligt artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ([54]) utgör en ändring av befintligt stöd ”varje ändring, utom ändringar av rent formell eller administrativ art som inte kan påverka bedömningen av stödåtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden”.

(153) Enligt rättspraxis ([55]) är det endast när ändringen påverkar själva det materiella innehållet i de ursprungliga bestämmelserna som dessa ska anses omvandlas till en ny stödordning. En sådan ändring ska emellertid inte anses föreligga när det som utgör det nya klart kan särskiljas från de ursprungliga bestämmelserna.

(154) Enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget ska allt nytt stöd anmälas till kommissionen och får inte genomföras innan det har godkänts av kommissionen (genomförandeförbud).

(155) Enligt artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999 är nytt stöd som införs i strid med artikel 108.3 EUF-fördraget olagligt.

(156) På grundval av MFG och inom ramen för de befogenheter som de har tillerkänts har det behöriga federala ministeriet och delstaterna (se skäl 24 ovan) antagit genomförandebestämmelser, vilka utgör den rättsliga grunden för de åtgärder som har prövats i detta beslut. Med undantag för MFG i sig (som endast utgör en ramlag och en bestämmelse om behörighet, men inte själv reglerar några krav på finansiellt stöd), har de tyska myndigheterna inte ingett någon information som visar att det föreligger en rättslig grund som antagits före 1958 och som fortfarande ska tillämpas med sitt ursprungliga innehåll under den undersökta perioden. De tillämpliga

([51]) Domstolens dom av den 14 januari 2015 i mål C-518/13, Eventech Ltd/Parking Adjudicator, ECLI:EU:C:2015:9, punkt 67.
([52]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 927/2012 av den 9 oktober 2012 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, EUT L 304, 31.10.2012, s. 1.
([53]) *Källa:* EUROSTAT.
([54]) Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).
([55]) Domstolens dom av den 30 april 2002 i de förenade målen T-195/01 och T-207/01, Gibraltar/kommissionen, ECLI:EU:T:2002:111, punkt 111.

förordningarna om uttag av avgiften härstammar från år 2004 (Baden-Württemberg) och år 2007 (Bayern) (se skäl 24). Den rättsliga grunden för användningen är delstaternas budgetförordningar, vilka endast måste hålla sig inom ramen för § 22 stycke 2 i MFG vad gäller användningsändamålet. Mot denna bakgrund godkänner delstatsmyndigheterna sedan användningen av medel under det aktuella räkenskapsåret genom beslut om användning. Således utgör de aktuella åtgärderna nytt stöd som omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget. Eftersom Tyskland emellertid inte alls har anmält den aktuella stödordningen är denna olaglig (artikel 1 f i förordning nr 659/1999).

(157) Mot denna bakgrund är det inte nödvändigt att bemöta Tysklands påstående att de aktuella delåtgärderna BW 1 och BY 1 inte omfattas av de ändamålsenliga åtgärderna (skälen 50–56), eftersom detta påstående grundas på antagandet att det i princip är frågan om befintligt stöd, vilket såsom förklarats ovan inte är fallet.

Förenlighetsprövning av mjölkkvalitetstesterna

(158) Stöd som har beviljats för att ersätta uppkomna kostnader för mjölkkvalitetstesterna mellan den 28 november 2001 och den 31 december 2006 har granskats av kommissionen enligt riktlinjerna 2000–2006 och inom ramen för beslutet av den 17 juli 2013 (K(2013) 4457 slutligt) har stödet ansetts förenligt med den inre marknaden (skälen 162–165 i det positiva beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

(159) Enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget kan stöd för att främja utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner anses förenligt med den gemensamma marknaden, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

(160) Enligt kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt ([56]) ska olagligt statligt stöd i den mening som avses i artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999 bedömas enligt de bestämmelser som gällde när stödet beviljades.

(161) Stöd som beviljats efter den 1 januari 2007 ska bedömas enligt riktlinjerna 2007–2013.

(162) I inledningsbeslutet har kommissionen uttryckt tvivel om huruvida det stöd som beviljats i samband med mjölkkvalitetstesterna under perioden från den 1 januari 2007 kan anses förenligt med den inre marknaden (skälen 166 och 167 i inledningsbeslutet).

(163) Såsom redan påpekats i inledningsbeslutet konstaterar kommissionen att stödet för rutinmässigt genomförda kontroller av mjölk inte uppfyller villkoren i punkt 109 i riktlinjerna 2007–2013 jämförda med artikel 16.1 i förordning (EG) nr 1857/2006. Tvärtom föreskrivs uttryckligen i sistnämnda bestämmelse att stöd som ersätter kostnader för sådana rutinkontroller inte kan vara förenligt med den inre marknaden.

(164) I strid med de synpunkter som Tyskland har lämnat (skäl 53) fastställer kommissionen att de i artikel 16.1 b i förordning (EG) nr 1857/2006 angivna ”kostnaderna för rutinkontroller av mjölkkvalitet” även omfattar de här aktuella kostnaderna för genomförandet av mjölkkvalitetstesterna. Visserligen föreskrivs i princip i artikel 16.1 b att stöd för ersättning av ”kostnaderna för test som utförs av eller på uppdrag av tredje part för att avgöra besättningens avkastning eller genetiska kvalitet” är förenligt med den inre marknaden.

(165) De uttryckliga undantagen från stöd i artikel 16.1 b i förordning (EG) nr 1857/2006 vad gäller stöd för kostnader för rutinkontroller av mjölkkvalitet ska enligt kommissionens mening emellertid i huvudsak förstås så, att det klart framgår av denna bestämmelse att lagstiftaren har haft för avsikt att undanta ett sådant stöd, vilket innebär att det inte är förenligt med den inre marknaden.

([56]) EGT C 119, 22.5.2002, s. 22.

(166) Kontroller av mjölkkvalitet avser mjölkens kvalitet som sådan, dvs. mjölkens mikrobiologiska egenskaper. Dessa egenskaper har i vart fall inte i något direkt samband med besättningens avkastning eller genetiska kvalitet. De mikrobiologiska egenskaperna omfattar just de egenskaper som har fastställts i samband med mjölkkvalitetstesterna (t.ex. fetthalt eller somatiska celler).

(167) Syftet med undantagsbestämmelsen i artikel 16.1 b är i huvudsak att avfärda en förenlighet med den inre marknaden för samtliga rutinkontroller av mjölkkvalitet, eftersom de kostnader som uppkommer för dessa hör till ett företags normala driftskostnader. Stöd för att ersätta driftskostnader medför en särskilt kraftig snedvridning på den inre marknaden ([57]).

(168) I detta hänseende erinrar kommissionen om det principiella förbudet mot beviljande av stöd som föreskrivs i artikel 107.1 EUF-fördraget. Undantag från det principiella förbudet följer av artikel 107.2 och 107.3 i EUF-fördraget i koppling till andra förenlighetsbestämmelser i form av förordningar, rambestämmelser osv. För perioden 2007–2013 föreligger det emellertid inte någon sådan förenlighetsbestämmelse för det aktuella stödet till rutinkontroller av mjölkkvalitet (oberoende av en viss kvalitet och inte i kvalitetsförbättringssyfte). Tyskland har således, bortsett från en hänvisning till den tidigare förenligheten under riktlinjerna 2000–2006 inte heller gjort gällande några tillämpliga förenlighetsbestämmelser under den aktuella perioden. Det framgår tvärtom av artikel 16.1 b i förordning (EG) nr 1857/2006 att lagstiftarens avsikt just har varit att uttryckligen utesluta en förenlighet med den inre marknaden. Redan i punkt 13.3 i riktlinjerna 2000–2006 beaktas att antalet kontroller som utförs rutinmässigt under produktionsprocessen ökat kraftigt och att kostnaderna för sådana kontroller blivit en naturlig del av produktionskostnaderna, och att det föreligger en reell risk för att sådant stöd snedvrider konkurrensen eftersom kostnaderna för kvalitetskontroller direkt påverkar produktionskostnaderna. Stöd kunde dock enligt samma bestämmelse beviljas för kontroller utförda av tredje part eller för tredje parts räkning, t.ex. av behöriga tillsynsmyndigheter, eller organ som agerar på deras vägnar. Enligt riktlinjerna 2007–2013 har lagstiftaren mot bakgrund av risken för en snedvridning av konkurrensen bedömt att stöd för rutinkontroller av mjölkkvalitet är oförenligt med den inre marknaden. Mot bakgrund av detta entydiga beslut från lagstiftaren föreligger det inte något utrymme för en förklaring om förenlighet direkt på grundval av artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

(169) Att kommissionen tidigare ansett att de berörda mjölkkvalitetstesterna under perioden 2001–2006 var förenliga med den inre marknaden kan inte, såsom Tyskland hävdar (i skäl 60) automatiskt medföra att detta stöd var förenligt med den inre marknaden även under den efterföljande perioden 2007–2013. Det framgår av artikel 108.1 i EUF-fördraget att den inre marknaden ständigt utvecklar sig och att kommissionen kan beakta denna utveckling genom en vidareutveckling av riktlinjerna för stöd eller andra stödrättsliga bestämmelser (t.ex. undantagsförordningarna) för att säkerställa den inre marknadens funktion. Det ligger även i tidsbegränsade förenlighetsbestämmelsers natur, såsom de riktlinjer som antagits inom jordbruksområdet, att efterföljande riktlinjer om stöd eller undantagsförordningar inte nödvändigtvis överensstämmer med innehållet i de tidigare bestämmelserna.

(170) Mot bakgrund av ovanstående resonemang drar kommissionen slutsatsen att det stöd som beviljades under perioden 2007–2013 i samband med mjölkkvalitetstesterna, vilka med avseende på delåtgärd BW 1 uteslutande finansierades genom mjölkavgiften och med avseende på delåtgärd BY 1 genom mjölkavgiften och med allmänna budgetmedel, inte var förenligt med den inre marknaden.

4. **SLUTSATS**

(171) Enligt artikel 15.1 i förordning (EG) nr 659/1999 har kommissionen befogenheter att återkräva stöd inom en preskriptionstid på tio år. Enligt artikel 15.2 i förordning (EG) nr 659/1999 ska preskriptionstiden avbrytas av varje åtgärd avseende det olagliga stödet som vidtas av kommissionen.

([57]) Se i detta hänseende även skäl 17 i förordning (EG) nr 1857/2006, enligt vilket stöd ”inte [bör] ha som enda syfte att fortlöpande eller periodiskt minska de driftskostnader som stödmottagaren normalt skall stå för”.

(172) Sedan Tyskland överlämnat årsrapporten om statligt stöd inom jordbrukssektorn 2010 begärde kommissionen genom sin skrivelse av den 28 november 2011 att Tyskland skulle lämna ytterligare information om bestämmelsen. Genom denna åtgärd från kommissionen avbröts preskriptionsfristen. Eftersom kommissionen genom det positiva beslutet redan har fastställt att de aktuella mjölkkvalitetstesterna var förenliga med den inre marknaden under perioden 28 november 2001 till 31 december 2006 och eftersom det har gått mindre än tio år mellan den 31 december 2006 och den 28 november 2011, börjar den period som förevarande beslut avser den 1 januari 2007.

(173) Kommissionen fastställer att Tyskland genom överträdelse av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget olagligen har beviljat stöd som, i den mån detta har beviljats sedan den 1 januari 2007 (se skälen 160 och 164), inte är förenligt med den inre marknaden. Vad gäller Baden-Württemberg har stödet uteslutande beviljats med mjölkavgiftsmedel i överensstämmelse med MFG, och vad gäller Bayern med mjölkavgiftsmedel och allmänna budgetmedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Det statliga stöd som Tyskland har beviljat de berörda företagen inom mejerisektorn för mjölkkvalitetstester som genomförts i delstaterna Baden-Württemberg och Bayern står i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget och är oförenligt med den inre marknaden sedan den 1 januari 2007.

Artikel 2

1. Tyskland ska från stödmottagarna återkräva det stöd som har beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 1 och som inte är förenligt med den inre marknaden.

2. Det stöd som ska återkrävas bör innefatta ränta från och med den dag då stödet ställdes till stödmottagarnas förfogande till och med den dag det faktiskt har återbetalats.

3. Räntan ska beräknas som sammansatt ränta enligt kapitel V i förordning (EG) nr 794/2004, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 271/2008 ([58]).

4. Tyskland ska upphöra med alla utbetalningar av det stöd som avses i artikel 1, med verkan från den dag då detta beslut antas.

Artikel 3

1. Återkravet av det stöd som har beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 1 ska genomföras omedelbart och effektivt.

2. Tyskland ska säkerställa att detta beslut genomförs inom fyra månader från den dag då detta beslut har delgivits.

Artikel 4

1. Inom två månader efter dagen för delgivandet av detta beslut ska Tyskland lämna följande uppgifter:

a) En förteckning över de stödmottagare som har tagit emot stöd enligt den stödordning som avses i artikel 1 och det totala stödbelopp som var och en av dem har tagit emot genom stödordningen.

([58]) Kommissionens förordning (EG) nr 271/2008 av den 30 januari 2008 om ändring av förordning (EG) nr 794/2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 82, 25.3.2008, s. 1).

b) Det totala belopp (kapitalbelopp och ränta) som ska återkrävas från var och en av mottagarna.

c) En ingående beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att landet ska rätta sig efter detta beslut.

d) Dokument som visar att stödmottagarna har anmodats att betala tillbaka stödet.

2. Tyskland ska hålla kommissionen underrättad om utvecklingen i fråga om de nationella åtgärder som vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att återkravet av det stöd som anges i artikel 1 är återbetalt. Tyskland ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut. Tyskland ska också lämna detaljerade uppgifter om de stödbelopp och räntebelopp som redan har återbetalats av stödmottagarna.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland. Tyskland uppmanas att omedelbart översända en kopia av detta beslut till stödmottagarna.

Utfärdat i Bryssel den 18 september 2015.

På kommissionens vägnar

Phil HOGAN

Ledamot av kommissionen